

Міністерство охорони здоров'я України
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова
Навчально-науковий інститут психології та ментального здоров'я

Кафедра медичної психології та психіатрії

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор закладу вищої освіти
з науково-педагогічної та навчальної роботи

Інна АНДРУШКО

 29 серпня 20 25 року

РОБОЧА ПРОГРАМА
обов'язкової навчальної дисципліни

ОК 6 МЕТОДИ ПСИХОДІАГНОСТИКИ ТА КОРЕКЦІЇ

Підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань С Соціальні науки, журналістика, інформація
та міжнародні відносини
спеціальності С4 Психологія

2025 рік

Робоча програма з дисципліни «**Методи психодіагностики та корекції**» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти, освітньої кваліфікації «Магістр психології», професійної кваліфікації «Практичний психолог (соціальна сфера)». 32 с.

«27» серпня 2025 р.

Розробники:

Професор ЗВО кафедри медичної психології та психіатрії

 д.мед.н, доц. Олександр БЕЛОВ

Асистент кафедри медичної психології та психіатрії

 Андрій НОВИЦЬКИЙ

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри медичної психології та психіатрії

протокол № 1 від «27» серпня 2025 року

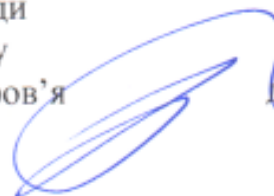
Т.в.о. завідувача кафедри медичної психології та психіатрії

 д.мед.н., проф. Наталія ПШУК

Схвалено Науково-методичною радою Навчально-наукового інституту психології та ментального здоров'я

протокол № 1 від «28» серпня 2025 року

Голова науково-методичної ради Навчально-наукового інституту психології та ментального здоров'я

 д.мед.н., доц. Олександр БЕЛОВ

ВСТУП

Робоча програма навчальної дисципліни «Методи психодіагностики та корекції» складена відповідно до ОПП «Психологія» 2025, другого (магістерського) рівня вищої освіти

галузі знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

спеціальності С4 «Психологія».

освітньої програми «Психологія»

відповідно до Стандарту вищої освіти зі спеціальності 053 «Психологія» галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» для другого (магістерського) рівня вищої освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 24.04.2019 р. № 564 (із змінами).

Анотація навчальної дисципліни

Робоча програма дисципліни «Методи психодіагностики та корекції» складена відповідно до порядку підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня освіти у вищих медичних навчальних закладах освіти України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, навчального плану підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини» спеціальності С4 Психологія.

Дисципліна є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми «Психологія», циклу професійної підготовки магістра психології, розрахована на 6 кредитів, які здобувачі освіти засвоюють протягом 2 семестру на 1 році навчання та 1 семестру на 2 році навчання для очної та заочної форми навчання.

Основним фокусом програми є отримання знань з дисципліни «Методи психодіагностики та корекції», вивчення якої необхідне для успішної професійної діяльності практичного психолога.

Предметним напрямком програми є засвоєння теоретико-методологічних засад і практичних підходів до організації та здійснення сучасної психодіагностичної та психокорекційної діяльності, оволодіння принципами добору, застосування та оцінювання валідних і надійних психодіагностичних методів, аналізу та інтерпретації отриманих результатів, формулювання психологічних висновків і визначення напрямів подальшої психологічної допомоги. Програма орієнтована на формування здатності здійснювати пошук, критичний аналіз та узагальнення інформації, планувати та проводити психологічні дослідження, обирати адекватний психодіагностичний інструментарій відповідно до мети, завдань і особливостей конкретної ситуації професійної діяльності, оцінювати психометричні характеристики методик, здійснювати адаптацію та модифікацію науково обґрунтованих підходів і методів. Окрему увагу приділено психодіагностиці особистісних, когнітивних, емоційних, поведінкових та соціально-психологічних характеристик, психологічній інтерпретації емпіричних даних, формулюванню обґрунтованих висновків і психологічного прогнозу.

Психокорекційна складова спрямована на формування компетентностей щодо визначення психологічних проблем і потреб клієнта, постановки цілей психологічної допомоги, вибору науково верифікованих методів і технік психологічної корекції, планування та реалізації корекційних програм, адаптації корекційних підходів до конкретних ситуацій та оцінювання ефективності психологічних інтервенцій. Програма також передбачає розвиток здатності приймати професійні рішення у складних і непередбачуваних ситуаціях, працювати в моно- та мультидисциплінарних командах, визначати межі власної професійної компетентності, дотримуватися етичних і правових норм, відповідально використовувати психодіагностичні та психокорекційні методи, аргументовано представляти результати професійної діяльності, а також здійснювати професійну рефлексію та застосовувати сучасні науково обґрунтовані методи у різних сферах психологічної практики.

Робоча програма складена на основі:

освітньо-професійної програми «Психологія» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньої кваліфікації «Магістр психології», галузі знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини спеціальності С Психологія у ВНМУ ім. М.І. Пирогова (Вінниця - 2025);

навчального плану Навчально-наукового інституту психології та ментального здоров'я ОПП «Психологія» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня за спеціальністю С4 Психологія на 2025-2026 навчальний рік;

чинного Положення про організацію освітнього процесу у Вінницькому національному медичному університеті ім. М.І. Пирогова;

стандарту вищої освіти зі спеціальності 053 «Психологія» галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» для другого (магістерського) рівня вищої освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 24.04.2019 р. № 564 (із змінами).

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Робоча програма навчальної дисципліни «Методи психодіагностики та корекції» складена відповідно до порядку підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня освіти у закладах вищої освіти України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, навчального плану підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини» спеціальності С4 Психологія.

Видами навчальних знань згідно з навчальним планом є: а) лекції, б) практичні заняття, в) самостійна робота студентів.

Поточна навчальна діяльність студентів контролюється на практичних заняттях у відповідності з конкретними цілями. Рівень підготовки студентів: визначається на підставі результатів тестування, письмової або усної відповіді на контрольні питання, розв'язуванні ситуаційних задач.

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни здійснюється по її завершенню у формі іспиту згідно навчального плану для спеціальності С4 «Психологія».

Предметом є закономірності, принципи та особливості організації і здійснення психодіагностичного та психокорекційного процесів, методи та технології психологічної діагностики, принципи добору та застосування валідних і надійних психодіагностичних методик, особливості збору, аналізу та інтерпретації психодіагностичної інформації, формулювання психологічного висновку, а також теоретичні та практичні засади планування, організації та здійснення психологічної корекції з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей клієнта, специфіки його проблематики та вимог професійної етики.

Міждисциплінарні зв'язки:

Вивчення дисципліни «Методи психодіагностики та корекції» ґрунтується на базових знаннях, набутих студентами під час здобуття вищої освіти першого (бакалаврського) рівня та інтегрується з дисциплінами загальної підготовки «Спецпрактикум з психологічного консультування» та «Філософські проблеми сучасної психології». Закладає основи для вивчення студентами дисциплін професійної підготовки: «Психіатрія. Наркологія», що передбачає інтеграцію викладання з цими дисциплінами та застосування знань з навчальної дисципліни «Методи психодіагностики та корекції» в процесі подальшого навчання, під час проходження виробничої і переддипломної практик та у професійній діяльності.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

2.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Методи психодіагностики та корекції» є розвиток у здобувачів системи теоретичних знань і практичних навичок щодо організації та здійснення сучасної психодіагностичної і психокорекційної діяльності, оволодіння науково обґрунтованими методами психологічної діагностики, аналізу та інтерпретації отриманих результатів, а також планування і реалізації психологічних корекційних інтервенцій. Курс спрямований на розвиток здатності обирати та застосовувати валідні та надійні психодіагностичні методики, формулювати обґрунтовані психологічні висновки та прогноз, розробляти та оцінювати ефективність корекційних програм, дотримуючись етичних і правових норм професійної діяльності..

2.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Методи психодіагностики та корекції» є формування системи знань про сучасні теоретико-методологічні засади психодіагностики та психокорекції; оволодіння принципами добору, застосування та оцінювання валідних і надійних психодіагностичних методик; формування навичок планування та проведення психологічного дослідження, аналізу, узагальнення та інтерпретації емпіричних даних та формулювання обґрунтованого психологічного висновку; оволодіння сучасними науково обґрунтованими методами і техніками психологічної корекції, навичками розроблення, реалізації та оцінювання ефективності індивідуальних і групових корекційних програм; розвиток здатності критично аналізувати наукову

інформацію, адаптувати та модифікувати психодіагностичні та психокорекційні методи відповідно до конкретної професійної ситуації; формування навичок прийняття професійних рішень у складних ситуаціях, визначення меж власної професійної компетентності та взаємодії з фахівцями інших спеціальностей; забезпечення дотримання етичних, правових і професійних норм під час здійснення психодіагностичної та психокорекційної діяльності.

2.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна.

Відповідно до освітньо-професійної програми дисципліна забезпечує набуття студентами

компетентностей:

інтегральна (ІК):

Здатність вирішувати складні завдання і проблеми у процесі навчання та професійної діяльності у галузі психології, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій і характеризується комплексністю та невизначеністю умов і вимог.

загальні компетентності (ЗК):

ЗК2. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.

ЗК3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК5. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

ЗК6. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ЗК7. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

ЗК8. Здатність розробляти та управляти проектами.

ЗК9. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.

ЗК10. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК):

СК1. Здатність здійснювати теоретичний, методологічний та емпіричний аналіз актуальних проблем психологічної науки та / або практики.

СК2. Здатність самостійно планувати, організовувати та здійснювати психологічне дослідження з елементами наукової новизни та / або практичної значущості.

СК3. Здатність обирати і застосовувати валідні та надійні методи наукового дослідження та/або доказові методики і техніки практичної діяльності.

СК4. Здатність здійснювати практичну діяльність (тренінгову, психотерапевтичну, консультаційну, психодіагностичну та іншу залежно від спеціалізації) з використанням науково верифікованих методів та технік.

СК6. Здатність ефективно взаємодіяти з колегами в моно- та мультидисциплінарних командах.

СК7. Здатність приймати фахові рішення у складних і непередбачуваних умовах, адаптуватися до нових ситуацій професійної діяльності.

СК8. Здатність оцінювати межі власної фахової компетентності та підвищувати професійну кваліфікацію.

СК9. Здатність дотримуватися у фаховій діяльності норм професійної етики та керуватися загальнолюдськими цінностями.

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

ПРН1. Здійснювати пошук, опрацювання та аналіз професійно важливих знань із різних джерел із використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

ПРН2. Вміти організовувати та проводити психологічне дослідження із застосуванням валідних та надійних методів.

ПРН3. Узагальнювати емпіричні дані та формулювати теоретичні висновки.

ПРН4. Робити психологічний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій.

ПРН5. Розробляти програми психологічних інтервенцій (тренінг, психотерапія, консультування тощо), провадити їх в індивідуальній та груповій роботі, оцінювати якість.

ПРН6. Розробляти просвітницькі матеріали та освітні програми, впроваджувати їх, отримувати зворотній зв'язок, оцінювати якість.

ПРН7. Доступно і аргументовано представляти результати досліджень у писемній та усній формах, брати участь у фахових дискусіях.

ПРН8. Оцінювати ступінь складності завдань діяльності та приймати рішення про звернення за допомогою або підвищення кваліфікації.

ПРН9. Вирішувати етичні дилеми з опорою на норми закону, етичні принципи та загальнолюдські цінності.

ПРН10. Здійснювати аналітичний пошук відповідної до сформульованої проблеми наукової інформації та оцінювати її за критеріями адекватності.

ПРН11. Здійснювати адаптацію та модифікацію існуючих наукових підходів і методів до конкретних ситуацій професійної діяльності.

Результати навчання для дисципліни:

Знати:

- Теоретичні та методологічні засади сучасної психодіагностики та психокорекції, їх цілі, завдання, принципи та сфери застосування.
- Основні етапи, принципи та вимоги до організації і проведення психодіагностичного дослідження.
- Основні сучасні напрями, підходи, методи та технології психологічної діагностики.
- Принципи добору психодіагностичного інструментарію відповідно до мети, завдань і умов психологічного дослідження та індивідуальних особливостей досліджуваного.
- Основні психометричні характеристики психодіагностичних методик, зокрема валідність, надійність, стандартизованість, репрезентативність та їх значення для оцінювання якості методики.

- Принципи оброблення, аналізу, узагальнення та інтерпретації результатів психодіагностичного дослідження, формулювання психологічного висновку та психологічного прогнозу.
- Сучасні науково обґрунтовані методи і техніки психологічної корекції, принципи їх вибору та особливості застосування в індивідуальній і груповій роботі.
- Принципи планування, реалізації та оцінювання ефективності корекційних програм.
- Особливості застосування психодіагностичних і психокорекційних методів у роботі з різними категоріями клієнтів з урахуванням їх вікових, соціальних, культурних та індивідуально-психологічних особливостей.
- Етичні принципи використання психодіагностичних методик і проведення психологічної корекції, вимоги конфіденційності, інформованої згоди, добровільності, професійних меж та поваги до гідності та автономії клієнта.
- Основні положення законодавства, нормативно-правових документів і професійних стандартів, що регулюють здійснення психодіагностичної та психокорекційної діяльності.
- Межі професійної компетентності психолога, критерії складності професійних завдань та підстави для звернення за супервізійною допомогою або залучення інших фахівців.
- Принципи професійної взаємодії психолога з фахівцями інших спеціальностей у межах моно- та мультидисциплінарної командної роботи.

Вміти:

- Здійснювати пошук, опрацювання та критичний аналіз важливої інформації з питань психодіагностики та психокорекції з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.
- Виявляти, формулювати та вирішувати професійні проблеми, пов'язані з вибором і застосуванням психодіагностичних та психокорекційних методів.
- Планувати, організовувати та проводити психологічне дослідження відповідно до його мети, завдань, методологічних вимог та особливостей досліджуваного.
- Обирати та застосовувати валідні та надійні психодіагностичні методики відповідно до мети та завдань психологічного дослідження.
- Оцінювати психометричні характеристики психодіагностичних методик та обґрунтовувати доцільність їх використання у конкретній професійній ситуації.
- Здійснювати оброблення, аналіз, узагальнення та інтерпретацію результатів психодіагностичного дослідження з урахуванням нормативних і психометричних вимог.
- Формулювати обґрунтовані психологічні висновки за результатами комплексного психодіагностичного дослідження та визначати перспективи психологічного прогнозу.

- Виявляти психологічні проблеми, потреби та ресурси клієнта за результатами психодіагностичного дослідження та визначати напрями подальшої психологічної допомоги.
- Обирати та застосовувати науково обґрунтовані методи і техніки психологічної корекції відповідно до визначених проблем, цілей психологічної роботи та індивідуальних особливостей клієнта.
- Розробляти та реалізовувати індивідуальні та групові програми психологічних інтервенцій, визначати критерії їх ефективності та оцінювати якість отриманих результатів.
- Враховувати вікові, соціальні, культурні та індивідуально-психологічні особливості клієнта під час вибору, застосування та інтерпретації психодіагностичних і психокорекційних методів.
- Аналізувати складні та етично неоднозначні професійні ситуації, приймати обґрунтовані рішення відповідно до етичних принципів, законодавства та загальнолюдських цінностей.
- Визначати межі власної професійної компетентності, оцінювати потребу в супервізії, підвищенні кваліфікації або залученні інших фахівців.
- Ефективно взаємодіяти з фахівцями моно- та мультидисциплінарної команди під час організації та здійснення психодіагностичної і психокорекційної роботи.
- Застосовувати сучасні інформаційно-комунікаційні технології для пошуку наукової інформації, організації психологічного дослідження, оброблення та представлення результатів професійної діяльності.
- Доступно, структуровано та аргументовано представляти результати психодіагностичної та психокорекційної роботи в усній і письмовій формах, брати участь у фахових дискусіях.

3. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 180 годин - 6 кредити ЄКТС.

Опис навчального плану з дисципліни

Структура навчальної дисципліни	Кількість годин, з них						Рік навчання	Вид контролю	
	Очна форма навчання				Заочна форма навчання				
	Всього, год./кредити ECTS	Аудиторних		СР С	Аудиторних				СР С
		Лекцій	Практичних занять		Лекцій	Практичних занять			

	180 годин/ 6 кредити	10	50	120	8	10	162	1- 2- й	
Модуль №1 «Психодіагностика в роботі практичного психолога» Змістових модулів 2	90 годин/ 3 кредити	4	24	62	4	4	82	1- й	ПК - залік
Модуль №2 «Психологічна корекція і психопрофілактика» Змістових модулів 4	90 годин/ 3 кредити	6	26	58	4	6	80	2- й	ПК- іспит
		Аудиторне навантаження -33,3 %, СРС -66,7%			Аудиторне навантаження - 10 %, СРС - 90%				

Примітка : 1 кредит ECTS становить 30 академічних годин.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 180 годин, 6 кредитів ECTS. Програму дисципліни «Методи психодіагностики та корекції» для денної та заочної форми навчання складає 2 модулі, які складаються з 6 змістових модулів.

Модуль 1. «Психодіагностика в роботі практичного психолога».

Змістовий модуль 1. Теоретико - методологічні аспекти психодіагностики.

Тема 1. Психодіагностика, як напрям професійної діяльності психолога.

Тема 2. Структура психодіагностичного процесу.

Тема 3. Методологічні аспекти психодіагностики.

Тема 4. Етичні принципи психодіагностичного дослідження.

Тема 5. Особливості роботи з різними віковими та соціальними групами.

Тема 6. Нормативно-правове регулювання психодіагностики в Україні.

Тема 7 Психологічне вимірювання та психологічні конструкти. Надійність та валідність психодіагностичних методик.

Змістовий модуль 2. Прикладна психодіагностика та комплексне психодіагностичне обстеження.

Тема 8. Методи діагностики алло- та аутопсихічної орієнтації.

Тема 9. Методики дослідження пізнавальних психічних процесів.

Тема 10. Методи психодіагностики наслідків психотравми та стресу.

Тема 11. Методи діагностики емоційної сфери.

Тема 12. Підсумкове заняття модулю №1

Модуль 2. «Психологічна корекція і психопрофілактика».

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи психокорекційної роботи.

Тема 1. Психологічна корекція в системі психологічної практики.

Тема 2. Теоретичні та практичні засади психокорекційної практики.

Тема 3. Особливості індивідуальної та групової форм психокорекції.

Змістовий модуль 2. Методи психокорекційної роботи.

Тема 4. Техніки психодинамічного напрямку.

Тема 5. Ефективні техніки когнітивного напрямку.

Тема 6. Психокорекційні техніки екзистенційно-гуманістичного напрямку.

Змістовий модуль 3. Психокорекційна робота з різними групами.

Тема 7. Основні тенденції розвитку дітей дошкільного віку та молодших школярів, особливості корекційно-розвивальної роботи з ними.

Тема 8. Корекційно-розвивальна робота з підлітками та старшокласниками.

Тема 9. Особливості психокорекційної діяльності з сім'єю.

Тема 10. Психологічна корекція та психопрофілактика посттравматичного стресу.

Змістовий модуль 4. Психопрофілактика як вид діяльності практичного психолога.

Тема 11. Психологічна профілактика девіантної та аддиктивної поведінки.

Тема 12. Психологічна профілактика в структурі діяльності психологічної служби.

Тема 13. Психологічна профілактика у закладах освіти та соціальній сфері.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	Денна форма				Заочна форма			
	Всього	у тому числі:			Всього	у тому числі:		
		Лекцій	Практик	СРС		Лекцій	Практик	СРС
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Модуль 1. «Психодіагностика в роботі практичного психолога»								
Змістовий модуль 1. «Теоретико - методологічні аспекти психодіагностики»								
Тема 1. Психодіагностика, як напрям професійної діяльності психолога.	2	0	2	0	4	0	0	4
Тема 2. Структура психодіагностичного процесу. СРС: Особливості конструювання психодіагностичних методик.	8	2	2	4	8	2	0	6
Тема 3. Методологічні аспекти психодіагностики. СРС: Тест як основний інструмент психодіагностики.	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 4. Етичні принципи психодіагностичного дослідження. СРС: Етичні засади та безбар'єрність в психодіагностичну дослідженні.	6	0	2	4	4	0	0	4

Тема 5. Особливості роботи з різними віковими та соціальними групами. СРС: Проективні методи у психодіагностиці дітей.	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 6. Нормативно-правове регулювання психодіагностики в Україні. СРС: ➤ Авторське право та професійна відповідальність при використанні психодіагностичних методик. ➤ Кроскультурна адаптація та валідація психодіагностичних методик.	8	0	2	6	8	0	0	8
Тема 7. Психологічне вимірювання та психологічні конструкти. Надійність та валідність психодіагностичних методик. СРС: ➤ Методи та способи презентації отриманих даних. ➤ Стандартизація, норми та психометрична оцінка методики.	10	0	2	8	10	0	0	10
Разом за змістовим модулем №1	46	2	14	30	46	2	0	44
Змістовий модуль 2. «Прикладна психодіагностика та комплексне психодіагностичне обстеження»								
Тема 8. Методи діагностики алло- та аутопсихічної орієнтації. СРС: Методики дослідження уваги, сенсомоторних реакцій та пам'яті.	6	2	2	2	6	2	0	4
Тема 9. Методики дослідження пізнавальних психічних процесів. СРС: ➤ Психодіагностика здібностей інтелекту. ➤ Дослідження рис особистості.	8	0	2	6	8	0	0	8
Тема 10. Методи психодіагностики наслідків психотравми та стресу. СРС: Методи оцінювання ризиків, пов'язаних із вживанням психоактивних речовин.	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 11. Методи діагностики емоційної сфери. СРС: ➤ Тест фрустраційних реакцій Розенцвейга. ➤ Діагностика якості життя та соціального функціонування. ➤ Дослідження мотиваційної сфери. ➤ Психологічний прогноз динаміки психічних процесів та розвитку особистості на основі результатів психодіагностичного дослідження. ➤ Побудова структуровано психодіагностичного інтерв'ю.	22	0	2	20	22	0	2	20
Разом за змістовим модулем №2	44	2	8	32	42	2	2	38
Підсумкове заняття модулю №1	2	0	2	0	2	0	2	0

Усього годин за модуль № 1	90	4	24	62	90	4	4	82
	Аудиторне навантаження -31,1%, СРС - 68,9%				Аудиторне навантаження - 8,9%, СРС - 91,1%			
Модуль 2 «Психологічна корекція і психопрофілактика»								
Змістовий модуль 1. «Теоретико-методологічні основи психокорекційної роботи»								
Тема 1. Психологічна корекція в системі психологічної практики. СРС: Історія виникнення та розвитку психокорекції та психопрофілактики в Україні та світі.	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 2. Теоретичні та практичні засади психокорекційної практики. СРС. Взаємозв'язок психокорекції та психотерапії і психопрофілактики.	8	2	2	4	8	2	2	4
Тема 3. Особливості індивідуальної та групової форм психокорекції. СРС Комплексний характер психокорекційних заходів.	6	0	2	4	6	0	0	6
Разом за змістовим модулем №1	20	2	6	12	20	2	2	16
Змістовий модуль 2 «Методи психокорекційної роботи»								
Тема 4. Техніки психодинамічного напрямку. СРС: Аналіз провідних концепцій та підходів до побудови психокорекційних програм (гуманістичний, когнітивно-поведінковий, тощо).	7	1	2	4	7	1	2	4
Тема 5. Ефективні техніки когнітивного напрямку. СРС: Біхевіористичні техніки та методи роботи у психокорекції.	7	1	2	4	7	1	0	6
Тема 6. Психокорекційні техніки екзистенційно-гуманістичного напрямку. СРС: Застосування МАК у психокорекційній роботі.	6	0	2	4	6	0	0	6
Разом за змістовим модулем №2	20	2	6	12	20	2	2	16
Змістовий модуль 3 Психокорекційна робота з різними групами.								
Тема 7. Основні тенденції розвитку дітей дошкільного віку та молодших школярів, особливості корекційно-розвивальної роботи з ними. СРС: ➤ Основні тенденції розвитку дітей раннього віку та напрями корекційно-розвивальної роботи. ➤ Особливості побудови психокорекційних програм. ➤ Практична корекція поведінки.	14	0	2	12	14	0	0	14
Тема 8. Корекційно-розвивальна робота з підлітками та старшокласниками. СРС: Розробка структури корекційної програми за заданою темою (планування етапів).	8	2	2	4	6	0	0	6

Тема 9. Особливості психокорекційної діяльності з сім'єю. СРС: Методи корекції шлюбу.	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 10. Психологічна корекція та психопрофілактика посттравматичного стресу. СРС: ➤ Способи та навички емоційної саморегуляції (мускулатура, дихання, візуалізація). ➤ Сучасні уявлення про психічне здоров'я та соціальне благополуччя.	8	0	2	6	10	0	2	8
Разом за змістовим модулем №3	36	2	8	26	36	0	2	34
Змістовий модуль 4. Психопрофілактика як вид діяльності практичного психолога								
Тема 11. Психологічна профілактика девіантної та аддиктивної поведінки. СРС: Методи психопрофілактики нервово-психічних розладів у дитячому віці.	6	0	2	4	6	0	0	6
Тема 12. Психологічна профілактика в структурі діяльності психологічної служби.	2	0	2	0	2	0	0	2
Тема 13. Психологічна профілактика у закладах освіти та соціальній сфері. СРС: Методи психопрофілактики насильницької та агресивної поведінки.	6	0	2	4	6	0	0	6
Разом за змістовим модулем №4	14	0	6	8	14	0	0	14
Усього за модуль № 2	90	6	26	58	90	4	6	80
	Аудиторне навантаження -35,6%, СРС - 64,4%				Аудиторне навантаження -11,1%, СРС - 88,9%			
Разом за дисципліну	180	10	50	120	180	8	10	162

5. ТЕМИ ЛЕКЦІЙ

№	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форм	Заочна форма
1	Організація та етапи психодіагностичного дослідження.	2	2
2	Психодіагностика орієнтування, уваги та пам'яті.	2	2
3	Основні напрямки сучасної психокорекції.	2	2
4	Індивідуальної та групової форм психокорекції. Організаційно-методичні засади корекційно-розвиваючої роботи.	2	2
5	Психопрофілактика.	2	0
Разом		10	8

6. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Психодіагностика, як напрям професійної діяльності психолога.	2	0
2	Структура психодіагностичного процесу.	2	0
3	Методологічні аспекти психодіагностики.	2	0
4	Етичні принципи психодіагностичного дослідження.	2	0
5	Особливості роботи з різними віковими та соціальними групами.	2	0
6	Нормативно-правове регулювання психодіагностики в Україні.	2	0
7	Психологічне вимірювання та психологічні конструкти. Надійність та валідність психодіагностичних методик.	2	0
8	Методи діагностики алло- та аутопсихічної орієнтації.	2	0
9	Методики дослідження пізнавальних психічних процесів.	2	0
10	Методи психодіагностики наслідків психотравми та стресу.	2	0
11	Методи діагностики емоційної сфери.	2	2
12	Підсумкове заняття модулю №1	2	2
13	Психологічна корекція в системі психологічної практики.	2	0
14	Теоретичні та практичні засади психокорекційної практики.	2	2
15	Особливості індивідуальної та групової форм психокорекції.	2	0
16	Техніки психодинамічного напрямку.	2	2
17	Ефективні техніки когнітивного напрямку.	2	0
18	Психокорекційні техніки екзистенційно-гуманістичного напрямку.	2	0
19	Основні тенденції розвитку дітей дошкільного віку та молодших школярів, особливості корекційно-розвивальної роботи з ними.	2	0
20	Корекційно-розвивальна робота з підлітками та старшокласниками.	2	0
21	Особливості психокорекційної діяльності з сім'єю.	2	0
22	Психологічна корекція та психопрофілактика посттравматичного стресу.	2	2
23	Психологічна профілактика девіантної та аддиктивної поведінки.	2	0
24	Психологічна профілактика в структурі діяльності психологічної служби.	2	0
25	Психологічна профілактика у закладах освіти та соціальній сфері.	2	0
Разом		50	10

7. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Лабораторні роботи по дисципліні «Методи психодіагностики та корекції» програмою не передбачені.

8. САМОСТІЙНА РОБОТА

№	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Психодіагностика, як напрям професійної діяльності психолога.	0	4
2	Структура психодіагностичного процесу.	0	3
3	Особливості конструювання психодіагностичних методик.	4	3
4	Методологічні аспекти психодіагностики.	0	3
5	Тест як основний інструмент психодіагностики.	4	3
6	Етичні принципи психодіагностичного дослідження.	0	2
7	Етичні засади та безбар'єрність в психодіагностичну дослідженні.	4	2
8	Особливості роботи з різними віковими та соціальними групами.	0	3
9	Проективні методи у психодіагностиці дітей.	4	3
10	Нормативно-правове регулювання психодіагностики в Україні.	0	2
11	Авторське право та професійна відповідальність при використанні психодіагностичних методик.	3	3
12	Кроскультурна адаптація та валідизація психодіагностичних методик.	3	3
13	Психологічне вимірювання та психологічні конструкти. Надійність та валідність психодіагностичних методик.	0	2
14	Методи та способи презентації отриманих даних.	4	4
15	Стандартизація, норми та психометрична оцінка методики.	4	4
16	Методи діагностики алло- та аутопсихічної орієнтації.	0	2
17	Методики дослідження уваги, сенсомоторних реакцій та пам'яті.	2	2
18	Методики дослідження пізнавальних психічних процесів.	0	2
19	Психодіагностика здібностей інтелекту.	3	3
20	Дослідження рис особистості.	3	3
21	Методи психодіагностики наслідків психотравми та стресу.	0	3
22	Методи оцінювання ризиків, пов'язаних із вживанням психоактивних речовин.	4	3

23	Тест фрустраційних реакцій Розенцвейга.	4	4
24	Діагностика якості життя та соціального функціонування.	4	4
25	Дослідження мотиваційної сфери	4	4
26	Психологічний прогноз динаміки психічних процесів та розвитку особистості на основі результатів психодіагностичного дослідження.	4	4
27	Побудова структуровано психодіагностичного інтерв'ю.	4	4
28	Психологічна корекція в системі психологічної практики.	0	3
29	Історія виникнення та розвитку психокорекції та психопрофілактики в Україні та світі.	4	3
30	Взаємозв'язок психокорекції та психотерапії і психопрофілактики.	4	4
31	Особливості індивідуальної та групової форм психокорекції.	0	3
32	Комплексний характер психокорекційних заходів.	4	3
33	Аналіз провідних концепцій та підходів до побудови психокорекційних.	4	4
34	Ефективні техніки когнітивного напрямку.	0	3
35	Біхевіористичні техніки та методи роботи у психокорекції.	4	3
36	Психокорекційні техніки екзистенційно-гуманістичного напрямку.	0	3
37	Застосування МАК у психокорекційній роботі.	4	3
38	Основні тенденції розвитку дітей дошкільного віку та молодших школярів, особливості корекційно-розвивальної роботи з ними.	0	3
39	Основні тенденції розвитку дітей раннього віку та напрями корекційно-розвивальної роботи.	4	3
40	Особливості побудови психокорекційних програм.	4	4
41	Практична корекція поведінки.	4	4
42	Корекційно-розвивальна робота з підлітками та старшокласниками.	0	3
43	Розробка структури корекційної програми за заданою темою (планування етапів).	4	3
44	Особливості психокорекційної діяльності з сім'єю.	0	3
45	Методи корекції шлюбу	4	3
46	Способи та навички емоційної саморегуляції (мускулатура, дихання, візуалізація).	3	4
47	Сучасні уявлення про психічне здоров'я та соціальне благополуччя.	3	4
48	Психологічна профілактика девіантної та аддиктивної поведінки.	0	3
49	Методи психопрофілактики нервово-психічних розладів у дитячому віці.	4	3

50	Психологічна профілактика в структурі діяльності психологічної служби.	0	2
51	Психологічна профілактика у закладах освіти та соціальній сфері.	0	3
52	Методи психопрофілактики насильницької та агресивної поведінки.	4	3
Разом		120	162

9. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Підготовка доповідей до участі у засіданнях студентського наукового гуртка, студентських наукових конференцій, написання наукових статей та тез за результатами наукового практичного дослідження або огляду наукових джерел з певної наукової або практичної проблеми, підготовка та участь у вузівському та Всеукраїнському етапах олімпіади з дисципліни, Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт і т. д.

Основні напрямки (або теми) для науково-дослідницької роботи здобувача освіти:

1. Порівняльний аналіз стандартизованих опитувальників особистості (структура, цілі застосування, етапи інтерпретації, переваги та обмеження).
2. Методи психодіагностики емоційного інтелекту: аналіз ефективності та практичного використання (в різних вікових групах).
3. Особливості використання проєктивних методик у роботі з дітьми та підлітками (малюнкові тести, тест казки, тест неіснуючої тварини тощо).
4. Використання методів психодіагностики мотивації в професійному консультуванні.
5. Методи психодіагностики когнітивних функцій у літньому віці: сучасні виклики та практики.
6. Аналіз валідності та надійності тестів інтелекту з оглядом новітніх версій.
7. Психодіагностика в освіті: застосування інструментів для виявлення академічного потенціалу та стилів навчання.
8. Методи оцінки рівня професійного вигорання: огляд сучасних шкал і їх застосування у консультуванні фахівців допоміжних професій.
9. Використання соціометрії для вивчення групової динаміки в команді.
10. Психодіагностика у роботі з військовими: адаптація методик до особливостей військової травми.
11. Сучасні цифрові інструменти психодіагностики: можливості, обмеження, етичні виклики.
12. Психодіагностика дітей з особливими освітніми потребами: адаптація методів та інтерпретація результатів.
13. Роль самооцінювання у психодіагностиці особистісного зростання: методики та приклади.
14. Культурна адаптація психодіагностичних інструментів: як уникнути зміщень і викривлень у результатах.

- 15.Методики дослідження стресостійкості: огляд і практика застосування у кризовому консультуванні.
- 16.Первинна психопрофілактика емоційного вигорання
- 17.Профілактика дезадаптації першокурсників у ЗВО.
- 18.Психопрофілактика кібербулінгу в підлітковому середовищі.
- 19.Профілактика суїцидальної поведінки серед підлітків.
- 20.Психопрофілактика стресу в умовах тривалого військового конфлікту або надзвичайних ситуацій.
- 21.Психокорекція тривожних розладів.
- 22.Арттерапевтичні методи в психокорекційній роботі з військовими.
- 23.Психокорекція порушень самооцінки та впевненості у собі у юнацькому віці.

10. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студентів включає теоретичну підготовку до практичних занять, опрацювання лекційного матеріалу, рекомендованої літератури, опанування практичних навичок під час аудиторних занять відповідно до теми та практичній меті заняття, самостійне здобуття знань по темам, які не входять до плану аудиторних занять, аналіз та узагальнення інформації при підготовці до підсумкових занять з модулів дисципліни та підсумкового контролю з дисципліни.

11. ФОРМА І МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Форма навчання: очна (денна) та заочна. В умовах воєнного стану, надзвичайних ситуацій або надзвичайного стану (особливого періоду) форма здобуття освіти встановлюється згідно рішень органів виконавчої влади, ВЦА, місцевого органу управління освіти та Вінницького національного медичного університету для створення безпечного освітнього середовища.

Традиційні методи навчання: словесні; наочні; практичні.

Словесні: Методи навчально-пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративний метод, репродуктивний метод, метод проблемного викладу, частково-пошуковий або евристичний метод, дослідницький метод.

Методи стимулювання та мотивації навчально-пізнавальної діяльності: індуктивні і дедуктивні методи навчання, методи стимулювання і мотивації навчання.

Методи контролю як методи навчання (контролю з боку викладача, самоконтролю, взаємоконтролю, самокорекції, взаємокорекції).

Наочні: ілюстрування - це різноманітні картини, схеми, таблиці. Також використовується демонстрування, що характеризується рухливістю засобу показу. А саме: навчальні кінофільми та їх фрагменти, навчальні телепередачі та комп'ютерний показ. Комп'ютер дає змогу студентам, не виходячи із аудиторії бути присутніми на іноземних лекціях видатних учених, педагогів.

Практичні методи навчання використовуються для безпосереднього пізнання дійсності, поглиблення знань, формування вмінь і навичок. З них використовуються: практичні вправи (відпрацювання практичної навички).

12. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Поточний контроль здійснюється на кожному з практичних занять. Для контролю рекомендується застосовувати такі засоби визначення рівня підготовки студентів: тестові завдання (для контролю теоретичної підготовки студента), розв'язування ситуаційних завдань (для оцінки уміння застосовувати теоретичні знання у конкретних ситуаціях), виконання практичних навичок. Поточний контроль проводиться також шляхом усного опитування та аналізу участі студента у загальній дискусії під час практичних занять.

Знання студента з теми оцінюють традиційною оцінкою (5-ти бальна система) згідно «Положень про організацію навчального процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова».

Підсумковий контроль. Формою підсумкового контролю успішності навчання з дисципліни є іспит, який включає усну відповідь на завдання білету.

Критерії оцінювання засвоєння теоретичних знань під час поточного контролю

Оцінювання усної відповіді під час поточного контролю

Оцінка «**відмінно**» виставляється студенту, який глибоко і всебічно засвоїв теоретичний матеріал, грамотно і логічно його викладає. Він може вільно оперувати професійною термінологією, чітко відповідає на нестандартні питання за темою заняття, уміє пов'язати матеріал даної теми з вивченими раніше розділами, що свідчить про опанування рекомендованої літератури та здатність аналізувати вивчений матеріал, а також чітко демонструє значення засвоєних теоретичних знань. Дає повні, розгорнуті відповіді на додаткові запитання викладача.

Оцінка «**добре**» виставляється студенту, який знає і добре володіє теоретичним матеріалом, грамотно його викладає, не допускає неточностей при відповіді, уміє розкрити тему з позицій її значення та практичного застосування, але при цьому відповіді не виходять за межі підручника, методичних рекомендацій. Відповідає на додаткові запитання викладача.

Оцінка «**задовільно**» виставляється студенту, який знає базові поняття та визначення з вивченої теми, але допускає значні неточності або має труднощі при формулюванні відповіді, не може пов'язати теоретичний матеріал із практикою.

Оцінка «**незадовільно**» виставляється студенту, який не знає теоретичних основ теми, допускає грубі помилки при відповіді, не розуміє базових понять та визначень, не може пояснити значення теоретичного матеріалу для практичної діяльності.

Оцінювання виконання практичних навичок під час поточного контролю

Оцінка «**відмінно**» виставляється студенту, який, знає хід та послідовність самостійної навчально-дослідницької роботи для виконання практичного завдання, демонструє правильне виконання необхідних практичних навичок, та вірно з

чіткими формулюваннями узагальнень та висновків, застосовує в практичній діяльності.

Оцінка «**добре**» виставляється студенту, який допускає неточності при виконанні навчально-дослідної роботи, але здатний самостійно виявити допущені помилки та може продемонструвати виконання практичної навички в цілому.

Оцінка «**задовільно**» виставляється студенту, який знає основи практичного завдання, але зазнає труднощів при виконанні практичної навички, або вправи, не може продемонструвати повну правильну послідовність практичних навичок, не може трактувати в повному обсязі результати проведених досліджень.

Оцінка «**незадовільно**» виставляється студенту, який не може продемонструвати виконання практичної навички, зазнає значних труднощів при виконанні вправи, порушує порядок виконання практичної роботи.

Оцінювання виконання тестових завдань під час поточного контролю

Оцінка «**відмінно**» виставляється студенту, який при проведенні тестового контролю допускається не більше 10% неправильних відповідей (обсяг правильних відповідей 90-100%).

Оцінка «**добре**» виставляється студенту, який під час тестового контролю допускає не більше 20% помилок (обсяг правильних відповідей 80-89 %).

Оцінка «**задовільно**» виставляється студенту, який робить помилки не більш, ніж в 40% тестових завдань (обсяг правильних відповідей 60,5-79%). Оцінка «**незадовільно**» виставляється студенту, який при тестовому опитуванні правильно розв'язує менше 60% тестових завдань.

Оцінювання при вирішуванні ситуаційних задач

Оцінка «**відмінно**» ставиться студенту, який вільно і правильно вирішує стандартні і нестандартні ситуаційні завдання: вірно визначає проблему та представляє шляхи її вирішення, правильно обґрунтовує свою відповідь, може запропонувати кілька шляхів вирішення проблеми.

Оцінка «**добре**» ставиться студенту, який правильно вирішує типові ситуаційні завдання, при цьому може припускатися несуттєвих помилок і неточностей: проблема виявлена, але не повністю розкрита, можливі незначні помилки у шляхах її вирішення; студент обґрунтовує свою відповідь але не в повній мірі.

Оцінка «**задовільно**» виставляється студенту, який в цілому вирішує проблему, але припускається декількох більш суттєвих помилок при вирішенні ситуаційних задач: проблема виявлена та вирішена частково, виникають складності при обґрунтуванні прийнятого рішення.

Оцінка «**незадовільно**» виставляється студенту, який не розуміє суті вказаної проблеми, не може дати правильної відповіді на завдання.

Оцінювання самостійної роботи студента

Самостійну роботу студентів оцінюють під час поточного контролю на аудиторному практичному занятті, адже окремі завдання до самостійної роботи мають бути освоєні студентами як вхідний рівень знань до проведення практичних занять з дисципліни.

Оцінювання індивідуальної роботи студента

Бали за індивідуальну роботу нараховуються лише при успішному її виконанні та захисті. Кількість балів, яка нараховується за різні види індивідуальних завдань, залежить від їх обсягу та значимості, але становить не більше 12 балів. Вони додаються до суми балів, набраних студентом за поточну навчальну діяльність, або до підсумкової оцінки з дисципліни за участь та перемогу в університетських, всеукраїнських та міжнародних олімпіадах, наукових конференціях, при наявності друкованих робіт (шкала нарахування балів за індивідуальну роботу представлена в п. 14).

Критерії кінцевого оцінювання знань (іспит)

До іспиту здобувачі допускаються за умови відсутності академічної заборгованості: середній бал поточних оцінок не менше 3,0 (72 бали за 120-бальною шкалою), всі пропущені практичні заняття відпрацьовані на позитивну оцінку («3» і більше), всі пропущені лекції відпрацьовані. В іншому випадку здобувач повинен підвищити середній бал, відпрацювавши незадовільні оцінки та відпрацювати пропущені заняття.

Оцінювання усної частини іспиту відбувається за 5-бальною шкалою:

«5» - здобувач повністю розкриває зміст матеріалу в обсязі, передбаченому програмою, а також володіє інформацією, представленою в додатковій літературі, подає матеріал грамотною мовою в певній логічній послідовності, вірно використовує психіатричну термінологію, відповідає самостійно без навідних та додаткових запитань;

«4» - здобувач демонструє ґрунтовні знання і добре розуміння матеріалу з екзаменаційних питань, але припускається негрубих помилок або неточностей загального характеру, вірно відповідає на всі додаткові запитання;

«3» - здобувач неповно і непослідовно викладає матеріал, демонструє знання основних положень дисципліни, проте не називає всі основні поняття психіатрії, припускається помилок в трактуванні основних термінів, які лише частково виправляє після навідних і додаткових запитань екзаменатора;

«2» - здобувач отримує, якщо він не розкрив основний зміст екзаменаційних питань, виявлено незнання та/або нерозуміння студентом більшої частини навчального матеріалу, допущені грубі помилки не виправляє навіть після кількох навідних запитань екзаменатора.

Перелік питань до іспиту:

1. Психодіагностика як напрям професійної діяльності психолога: предмет, мета та завдання.
2. Основні напрями та сфери застосування психодіагностики.
3. Місце психодіагностики у системі психологічних наук та професійній діяльності психолога.
4. Види психодіагностичного дослідження та критерії їх класифікації.
5. Поняття психодіагностичного процесу та його основні етапи.
6. Структура психодіагностичного процесу.

7. Психологічний запит та його роль у психодіагностичному дослідженні.
8. Формування психодіагностичної гіпотези.
9. Планування психодіагностичного дослідження.
10. Вимоги та спосіб вибору психодіагностичних методів відповідно до мети та завдань дослідження.
11. Психодіагностична батарея: поняття, структура та принципи формування.
12. Основні методи психодіагностики та їх характеристика.
13. Спостереження як метод психодіагностики.
14. Бесіда та інтерв'ю у психодіагностичному дослідженні.
15. Експериментально-психологічні методи психодіагностики.
16. Тестування як метод психодіагностики.
17. Методологічні принципи психодіагностики.
18. Основні етичні принципи психодіагностичного дослідження.
19. Принцип добровільності у психодіагностичному дослідженні.
20. Інформована згода на проведення психодіагностичного обстеження.
21. Конфіденційність у психодіагностичній діяльності психолога.
22. Принцип професійної компетентності психолога.
23. Етичні вимоги до повідомлення результатів психодіагностичного дослідження.
24. Професійні межі психолога під час проведення психодіагностики.
25. Етичні особливості психодіагностики дітей та неповнолітніх.
26. Особливості психодіагностичної роботи з особами похилого віку.
27. Принципи безбар'єрності у психодіагностичному дослідженні.
28. Нормативно-правові засади психодіагностичної діяльності в Україні.
29. Основні нормативні документи, що регулюють професійну діяльність психолога в Україні.
30. Нормативні вимоги до використання психодіагностичних методик.
31. Права та обов'язки психолога і обстежуваного у психодіагностичному процесі.
32. Авторське право та правомірне використання психодіагностичних методик.
33. Правові та етичні засади зберігання психодіагностичної документації.
34. Сирі та стандартизовані показники у психодіагностиці.
35. Психометрія як основа оцінювання якості психодіагностичних методик.
36. Надійність психодіагностичної методики: поняття та види.
37. Внутрішня узгодженість як показник надійності методики.
38. Надійність за методом повторного тестування.
39. Стандартна похибка вимірювання та її значення.
40. Валідність психодіагностичної методики: поняття та основні види.
41. Змістова валідність психодіагностичної методики.
42. Критеріальна валідність та її види.
43. Конструктна валідність психодіагностичної методики.
44. Конвергентна та дискримінантна валідність.
45. Прогностична валідність психодіагностичної методики.
46. Співвідношення понять «надійність» та «валідність».
47. Стандартизація психодіагностичної методики.
48. Психологічні норми та їх значення у психодіагностиці.

49. Нормативна вибірка та вимоги до її формування.
50. Репрезентативність психодіагностичної вибірки.
51. Основні етапи конструювання психодіагностичної методики.
52. Формулювання мети та визначення психологічного конструкта при створенні методики.
53. Принципи розроблення психодіагностичних завдань та тверджень.
54. Формування вибірки для апробації психодіагностичної методики.
55. Пілотажне дослідження у процесі конструювання методики.
56. Основні етапи кроскультурної адаптації психодіагностичних методик.
57. Мовна та культурна адаптація психодіагностичного інструментарію.
58. Експертна оцінка під час кроскультурної адаптації.
59. Пілотне дослідження в процесі адаптації методики.
60. Основні етапи валідизації україномовної психодіагностичної методики.
61. Особливості формування вибірки під час валідизації методики.
62. Аналіз факторної структури психодіагностичної методики.
63. Критерії оцінювання якості адаптованої психодіагностичної методики.
64. Поняття орієнтування та його значення у психодіагностичному дослідженні.
65. Методи діагностики аллопсихічної орієнтації.
66. Методи діагностики аутопсихічної орієнтації.
67. Методики дослідження уваги.
68. Основні характеристики уваги, що підлягають психодіагностичному дослідженню.
69. Методи дослідження стійкості, концентрації та переключення уваги.
70. Методи дослідження пам'яті.
71. Дослідження короткочасної та довготривалої пам'яті.
72. Методики дослідження пізнавальних психічних процесів.
73. Методи дослідження операцій мислення.
74. Дослідження узагальнення та абстрагування.
75. Дослідження порівняння та класифікації як операцій мислення.
76. Методи дослідження логічності та послідовності мислення.
77. Проективні методи дослідження особливостей мислення.
78. Поняття інтелекту та основні підходи до його психодіагностики.
79. Основні методи психодіагностики інтелекту.
80. Прогресивні матриці Равена: мета, структура та можливості застосування.
81. Шкали інтелекту Векслера: загальна характеристика та сфери застосування.
82. Тест структури інтелекту Амтхауера: мета та структура.
83. Дослідження структури інтелекту за методикою Амтхауера.
84. Особливості інтерпретації результатів дослідження інтелекту.
85. Поняття особистості та основні напрями її психодіагностичного дослідження.
86. Методи дослідження рис особистості.
87. Багатофакторні методи дослідження особистості.
88. Шкали валідності та їх значення при інтерпретації особистісних опитувальників.
89. Особливості використання проективних методик у дослідженні особистості.
90. Тест фрустраційних реакцій Розенцвейга: мета та структура.

91. Інтерпретація результатів тесту фрустраційних реакцій Розенцвейга.
92. Переваги та обмеження проєктивних методів психодіагностики особистості.
93. Основні завдання психодіагностики емоційної сфери.
94. Методи діагностики емоційних станів.
95. Методики дослідження тривожності.
96. Методики дослідження депресивної симптоматики.
97. Методи діагностики стресу та емоційного дистресу.
98. Психодіагностика психотравматичних наслідків та стресових станів.
99. Основні психодіагностичні методики оцінювання наслідків психотравмувальних впливів.
100. Методи оцінювання суїцидального ризику в психодіагностичній практиці.
101. Основні завдання психодіагностики мотиваційної сфери.
102. Методи дослідження потреб, мотивів та мотиваційних установок.
103. Особливості діагностики мотивації досягнення.
104. Психодіагностика мотивації професійної діяльності.
105. Основні методи психодіагностики захисних механізмів психіки.
106. Особливості інтерпретації результатів дослідження психологічних захистів.
107. Поняття аддиктивної поведінки та її основні види.
108. Психодіагностичні методи оцінювання ризиків, пов'язаних із вживанням психоактивних речовин.
109. Скринінгові методики виявлення проблемного вживання алкоголю.
110. AUDIT: мета, структура та особливості застосування.
111. ASSIST: мета, структура та можливості застосування.
112. Особливості інтерпретації результатів скринінгу вживання психоактивних речовин.
113. Методи психодіагностики якості життя та соціального функціонування.
114. Принципи формування програми комплексного психодіагностичного обстеження.
115. Предмет психологічної корекції. Особливості психокорекції. Спрямованість психокорекції.
116. Визначення поняття та специфічні особливості психологічної профілактики.
117. Загальні цілі та завдання психологічної профілактики.
118. Принципи психопрофілактики.
119. Історія виникнення і розвитку психопрофілактики.
120. Стресори та їх вплив на нервово-психічне здоров'я.
121. Основні причини дитячих неврозів.
122. Характеристика та функції рівнів психопрофілактичної роботи
123. Форми психологічної профілактики
124. Загальна характеристика методів психологічної профілактики.
125. Планування та організація психопрофілактичних заходів.
126. Моделі психопрофілактичних програм.
127. Роль психодіагностики у процесі планування психопрофілактичних заходів.
128. Психологічна діагностика в профілактичній роботі.
129. Організація психопрофілактичної роботи у дошкільних навчально-виховних закладах.
130. Особливості психопрофілактичної роботи молодших класів.

131. Особливості психопрофілактичної роботи старших класів.
132. Форми і методи психологічної профілактики девіантної поведінки.
133. Загальна характеристика психокорекційного комплексу при роботі з невротичними дітьми.
134. Особливості антиаддиктивної психологічної програми.
135. Психопрофілактика суїцидальної поведінки.
136. Прийоми індивідуальної антисуїцидальної корекції.
137. Моделі психопрофілактики шкідливих звичок.
138. Напрямки та форми профілактики шкідливих звичок серед дітей і молоді.
139. Методи психопрофілактики професійного вигорання.
140. Формування здорового способу життя як пріоритет психопрофілактики.
141. Зв'язок психотерапії та психокорекції.
142. Поняття про первинну, вторинну та третинну профілактику.
143. Взаємозв'язок понять психопрофілактики, психокорекції та психотерапії.
144. Комплексний характер психокорекційних заходів.
145. Поняття про загальний адаптаційний синдром. Наслідки перебування організму в екстремальних умовах (фізіологічні, психологічні та соціально-психологічні).
146. Групи ризику та типологія чутливості до стресу. Профілактичні заходи щодо зниження стресогених чинників на психіку людини.
147. Взаємозв'язок між спеціалістами медичних, педагогічних, соціальних установ у психокорекційній роботі психолога.
148. Просвітницька діяльність та профілактика наркотичної, алкогольної, комп'ютерної, ігрової та інших форм залежностей.
149. Орієнтування на усунення симптому, орієнтування на особистісний розвиток людини.
150. Інтегративні підходи. Поняття авторитарності та недирективності в психологічному консультуванні, психокорекції та психотерапії.
151. Основні напрямки, методики та техніки сімейної психокорекції.
152. Методики, направлені на підвищення впевненості в собі, формування позитивної самооцінки дитини.
153. Використання арттерапевтичних технік в психокорекції.
154. Використання проективної функції психіки в ігровій та короткочасній дитячій психотерапії.
155. Поведінково-терапевтичні методи в дитячій психокорекції.
156. Методи діагностики та корекції тривожних розладів дітей.
157. Моделі попередження депресії.
158. Загальні принципи корекції посттравматичного стресового розладу. Основні етапи психотерапевтичної програми.
159. Способи та навички емоційної саморегуляції (мускулатура, дихання, візуалізація). Навчання навичкам самоконтролю у школі.
160. Загальна характеристика принципів майндфулнесу.
161. Межі використання майндфулнесу.
162. Вимоги до психолога, що здійснює психокорекційні заходи. Основні компоненти професійної готовності.

163. Види моделей психокорекції та психокорекційних програм. Основні вимоги до складання психокорекційних програм.
164. Етапи психокорекційного комплексу.
165. Принципи складання психокорекційних програм.
166. Оцінка ефективності психокорекційних заходів. Фактори, що визначають ефективність психокорекції.
167. Психокорекційна робота з пацієнтами соматичного стаціонару. Цілі, ключові аспекти.
168. Психологічна корекція медичних працівників з ознаками емоційного вигорання.
169. Групові методи психокорекції. Підходи до розгляду групової динаміки.
170. Групові методи психокорекції. Види, критерії підбору учасників. Динамічне адміністрування роботи психокорекційної групи.

13. ФОРМА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ.

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни проводиться у вигляді переводного заліку в кінці II-го семестру 1-го року навчання та у вигляді іспиту після вивчення дисципліни в I-му семестрі 2-го року навчання для денної та заочної форми навчання.

14. СХЕМА НАРАХУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Нарахування балів за дисципліну проводять згідно чинного положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова шляхом конвертації середньої арифметичної оцінки поточної успішності здобувача освіти за універсальною 200-бальною шкалою. До нарахованих балів за поточну успішність додаються індивідуальні бали (за умови їх зарахування на підставі успішного виконання індивідуальних завдань).

Нарахування балів за дисципліну проводять згідно чинного положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова. Складовими оцінки за дисципліну є конвертоване у бали середнє арифметичне поточної успішності за універсальною 120-бальною шкалою (від 72 до 120 балів), бали за підсумковий контроль (від 50 до 80 балів) та індивідуальної роботи студента (від 6 до 12 балів).

Мінімальний (позитивний) бал, отриманий здобувачем вищої освіти в цілому за екзамен, становить **50. Максимальна сума балів - 80.**

Бали за екзамен відповідають такій шкалі оцінок:

оцінка «3» - 50-60 балів

оцінка «4» - 61-70 балів

оцінка «5» - 71-80 балів

Бали за поточну успішність, підсумковий контроль та традиційну оцінку викладачі вносять у відомість деканату. Отримані бали (сума балів поточної успішності та підсумкового контролю) відповідають фіксованій шкалі оцінок:

оцінка «5» - 180-200 балів

оцінка «4» - 160-179 балів

оцінка «3» - 122-159 бали.

Найбільш доцільним слід вважати такий підхід додавання індивідуальних балів з дисципліни:

- **10 балів** - за призові місця на всеукраїнських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських і міжнародних (закордонних) наукових конференціях з наявністю друкованої роботи.

- **9 балів** - за призові місця в університетських олімпіадах і наукових конференціях з наявністю друкованої роботи.

- **8 балів** - за участь (якщо ЗО брав участь, але не посів призове місце) у всеукраїнських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських і міжнародних (закордонних) наукових конференціях з наявністю друкованої роботи.

- **6-7 балів** - за участь (якщо ЗО брав участь, але не посів призового місця) в університетській олімпіаді, науковій конференції з наявністю друкованої роботи.

- **4-5 балів** - за участь у роботі клінічних кафедр (чергування з викладачами, участь у науково-дослідній роботі кафедр в позанавчальний час)

- **1-3 балів** - за виготовлення на кафедрах препаратів, схем, таблиць та відеофільмів - з урахуванням важливості виконаної роботи.

Максимальна кількість балів , яку може отримати здобувач освіти після засвоєння дисципліни, - 200 балів.

Мінімальна кількість балів становить 122 бали.

Бали за підсумковий контроль та поточну успішність студентів деканат вносить у програму Контингент і ранжує їх. Ранжування проводять на підставі отриманих балів за дисципліну згідно національної шкали та шкали ЄКТС (див. Положення про організацію освітнього процесу).

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
180-200	A	відмінно	зараховано
170-179,99	B	добре	
160-169,99	C		
141-159,99	D	задовільно	
122-140,99	E	задовільно	

0-120,99	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

15. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Презентації лекційних занять.
2. Плани практичних занять.
3. Методичні рекомендації для самостійної роботи студентів при підготовці до практичних занять.
4. Методичні рекомендації для самостійної поза аудиторної роботи студентів.
5. Питання для підсумкового контролю знань і вмінь студентів.
6. Перелік питань до підсумкового контролю дисципліни.

16. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основа література:

1. Психологічна діагностика: навчальний посібник / О. Б. Мельничук. 2-ге вид., стер. Київ: Каравела, 2023. 316 с.
2. Психодіагностика: навчально-методичний посібник / О. А. Чумак, О. М. Товстуха. Полтава: Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2024. 121 с.
3. Психодіагностика: навчальний посібник / І. М. Галян. Київ: Академвидав, 2011. 464 с.
4. Методичний довідник з психодіагностики: навчально-методичний посібник / С. А. Поліщук. Суми: Університетська книга, 2023. 442 с. Павелків Р., Цигипало О. Психодіагностичний інструментарій в умовах дошкільного закладу.– Київ: Освіта, 2021.– 232 с.
5. Консультативна психологія: теорія та практика проблемного підходу: монографія / П. П. Горностай. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ: Ніка-Центр, 2025. 416 с.
6. Основи психологічного консультування: навчальний посібник / Л. І. Магдисюк, Р. П. Федоренко. Луцьк: Вежа-Друк, 2022. 360 с.
7. Основи психологічного консультування: навчальний посібник / О. С. Вавринів. Львів: ЛДУ БЖД, 2020. 112 с.
8. Славіна Н. С. Психологічне консультування: навчально-методичний посібник. Вид. 3-тє, перероб. та допов. Кам'янець-Подільський: Видавець Ковальчук О. В., 2022. 180 с.
9. Ерфорд Б. 45 основних технік психологічного консультування. Київ: Науковий світ, 2024. 590 с.
10. Каліщук С. М. Психотехніки кризового консультування: моделі, алгоритми, вправи, приклади: навчальний посібник. Київ: МайстерКниг, 2023. 368 с.

11. Цільмак О. М. Технології психологічного консультування : підручник / О. М. Цільмак; підрозд. 2,4.2 у співавт: з А. Д. Онішкевич. - Одеса : Астропринт, 2023. - 212 с.

Допоміжна література:

1. Практична психосоматика: діагностичні шкали: навчальний посібник / за заг. ред. О. С. Чабана, О. О. Хаустової. 2-ге вид., випр. і доповн. Київ: Видавничий дім «Медкнига», 2019. 112 с.
2. Дизайн психологічного дослідження: навчальний посібник / І. М. Галян. Львів: СПОЛОМ, 2024. 192 с.
3. Суліцький В., Швед О. Консультування в соціальній роботі: навчально-методичний посібник. Київ: Видавничий дім «Вініченко», 2023. 240 с.
4. Олійник В., Кокун О. М., Пішко І. М., Лозінська Н. Діагностика психологічних змін у військовослужбовців в умовах війни: методичний посібник. Київ: Центр учбової літератури, 2025. 164 с.
5. Тарасевич І.Ю. Теорія та практика психологічного консультування : глосарій / І.Ю. Тарасевич. - Дніпро: ВВПЗ "ДГУ", 2024. - 50 с.
6. Вавринів О. С., Яремко Р. Я. Основи психологічного консультування: навчальний посібник. Львів: Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, 2020. 112 с.
7. Каліщук С. М. Ресурсна матриця психолога-консультанта у подіях війни: монографія. Київ : Майстер книг , 2023. 106 с.
8. 15.Сердюк Л. З. Психологічні технології сприяння психологічному благополуччю особистості: методичні рекомендації / Л. З. Сердюк, Г. В. Чайка, О. А. Чиханцова ; за ред. Л. З. Сердюк. Київ-Львів : Видавець Вікторія Кундельська, 2021. 68 с.
9. М'ясоїд П. А. Загальна психологія: навчальний посібник для студентів вищих педагогічних навчальних закладів. 5-е вид., стереотип. Київ: Вища школа, 2006. 487 с.
10. Медична психологія: підручник / за редакцією академіка С. Д. Максименка. Том І. 3-е вид. доробл. і доповн. Київ: «Видавництво Людмила», 2023. 512 с.
11. Медична психологія : підруч. ; за заг. ред. докт. мед. наук, проф. І. Д. Спіріної. Дніпро : ЛПРА, 2022. 300 с.
12. Медична психологія. Том 1. Загальна медична психологія/ Пилягіна Г.Я.. - К.: «Нова книга, 2020. - 288 с.
13. Елементи практичної психометрики: навчальний посібник / І. Г. Тітов. Київ: Видавничий дім «Кондор», 2018. 128 с.
14. Основи реабілітаційної психології: подолання наслідків кризи. Навчальний посібник. Том 1. - Київ, 2018. - 208 с.
15. Основи реабілітаційної психології: подолання наслідків кризи. Навчальний посібник. Том 2. - Київ, 2018. - 240 с.
16. Основи реабілітаційної психології: подолання наслідків кризи. Навчальний посібник. Том 3. - Київ, 2018. - 236 с.
17. Спеціальна психологія / Кобильченко В., Омельченко І. - К: Академія, 2020. - 224 с.

18. Психологія людини з обмеженими можливостями. / В.Й. Бочелюк, А.В. Турубарова - К.: «Центр навчальної літератури», 2019. - 264 с.
19. Як ти? Уроки з психології для школярів (10-14 років) : навч.-метод. посіб. Для педагогів і психологів / Алексєєва О., Антощенко Я. [та ін.]. Київ, 2024. 347 с.
20. Белов О.О., Новицький А.В., Лукаш Н.Д. Посттравматичне зростання студентської молоді в умовах стресу війни // Перспективи та інновації науки. 2024. № 11(45). С. 1118-1129. doi: 10.52058/2786-4952-2024-11(45)-1118-1129.
21. Белов О.О., Маркова М.В., Новицький А.В., Дроненко В.Г., Марков А.Р. Особливості стресового реагування здобувачів вищої медичної освіти в умовах воєнного часу // Український вісник психоневрології. 2024. Том 32, випуск 4 (121). С. 4-9. doi: 10.36927/2079-0325-V32-is4-2024-1.
22. Пшук Н.Г., Белов О.О., Стукан Л.В., Ільницький Г.О., Новицький А.В. Особливості депресивних реакцій у здобувачів вищої медичної освіти в умовах воєнного часу // Вісник Вінницького національного медичного університету. 2024. Т. 28, №2. С. 304-308. doi: 10.31393/reports-vnmedical-2024-28(2)-21.
23. Prabakar A. D. (2024). The Power of Thought: The Role of Psychological Attentiveness and Emotional Support in Patient Trajectories. *The Yale journal of biology and medicine*, 97(3), 335-347. <https://doi.org/10.59249/CPTG1770>
24. P, A. S., & S, G. (2025). Acceptance and Commitment Therapy and Psychological Well-Being: A Narrative Review. *Cureus*, 17(1), e77705. <https://doi.org/10.7759/cureus.77705>
25. Cuijpers, P., Harrer, M., Miguel, C., Ciharova, M., Papola, D., Basic, D., Botella, C., Cristea, I., de Ponti, N., Donker, T., Driessen, E., Franco, P., Gómez-Gómez, I., Hamblen, J., Jiménez-Orenga, N., Karyotaki, E., Keshen, A., Linardon, J., Motrico, E., Matbouriahi, M., ... Furukawa, T. A. (2025). Cognitive Behavior Therapy for Mental Disorders in Adults: A Unified Series of Meta-Analyses. *JAMA psychiatry*, 82(6), 563-571. <https://doi.org/10.1001/jamapsychiatry.2025.0482>
26. Pereira, R., Pires, A. P., & Neto, D. (2024). Therapist self-awareness and perception of actual performance: the effects of listening to one recorded session. *Research in psychotherapy (Milano)*, 27(1), 722. <https://doi.org/10.4081/ripppo.2024.722>

17. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Електронна адреса сайту університету: <http://vnmu.edu.ua>
2. Електронна адреса сайту бібліотеки університету: <http://library.vnmu.edu.ua>
3. Міжнародний консорціум з питань травм (ІТС): <https://www.traumameasuresglobal.com/>
4. ТОВ «ЮЕЙ-ТЕСТ»: <https://ua-test.com/>
5. Всесвітня організація охорони здоров'я: <http://www.who.int/en/>
6. Центр тестування: <https://www.testcentr.org.ua/uk/>

7. Національного центру біотехнологічної інформації США (NCBI):
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/>
8. МОЗ України: <https://moz.gov.ua/>
9. Центр громадського здоров'я МОЗ України: <https://phc.org.ua/kontrol-zakhvoryuvan>
10. Наукова бібліотека ім. М.Максимовича: library.univ.kiev.ua
11. Національна бібліотека України: nbuv.gov.ua
12. Національна Парламентська бібліотека України: <https://nlu.org.ua/>
13. Науковий журнал «Психіатрія, неврологія та медична психологія»:
<https://periodicals.karazin.ua/pnmp/about>
14. "МЕДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ" - щоквартальний науковий медичний журнал:
<http://www.mps.kh.ua/>
15. Довідник Безбар'єрності: <https://bf.in.ua/>